

Christus Koning

Overweging bij Maleachi 3, 19-20a en Lucas 23, 35-43

Die dag zal zeker komen, brandend als een hete oven. We begonnen met grote woorden vandaag, met sterke beelden. De woorden komen van de profeet Maleachi, het zijn de laatste verzen uit het laatste boek in de Hebreeuwse Bijbel, als we de deuterocanonieke boeken niet meerekenen. Maleachi is de twaalfde van de twaalf profeten die het Eerste Testament afsluiten. Het zijn maar een paar pagina's die deze kleine profeet heeft nagelaten. Maar wie de moeite neemt om ze te lezen, begrijpt wel waarom hij met deze woede-uitbarsting eindigt.

Het is één grote aanklacht tegen het volk van Israël dat zich steeds minder van God lijkt aan te trekken, dat Hem ontrouw is, dat Zijn verbond minacht. En terwijl God hen het ene na het andere verwijt in hun gezicht slingert, houdt het volk zich van den domme: 'Hoezo moeten we terugkeren?' 'Hoezo bestelen we u?' 'Wat hebben we dan over u gezegd?' Er komt een moment, aldus Maleachi, waarop God dit niet meer zal tolereren: wie hoogmoedig is of zich goddeloos gedraagt, zal door de hitte van die dag als in een oven worden verschroeid. Tot stoppels waar geen wortel of tak van overblijft.

Als we naar de evangeliëlezing van vandaag kijken, zien we daar eigenlijk hetzelfde gebeuren: Jezus wordt aan het kruis geslagen, en het volk staat erbij en kijkt ernaar. Een aantal personen wordt aan het woord gelaten: de leiders die Hem honen, de soldaten die de spot met hem drijven, de misdadiger die zegt "*Red jezelf dan, en ons erbij*". Ook hier trekt het volk zich niets van God en zijn Verbond aan. Het volk kijkt toe hoe een onschuldige aan het kruis wordt geslagen, en zwijgt.

Vandaag vieren we Christus Koning. Een wat ongemakkelijke feestdag misschien, aangezien we soms op 'Christus' al moeten kauwen – Christus – gezalfde – redder – wat betekent dat precies? Wat wil mij dat zeggen? En 'koning' roept associaties op met wereldlijke machthebbers, waar toch niet alleen maar positieve dingen over te zeggen zijn.

Het klinkt, denk ik, door die grote woorden vooral een beetje afstandelijk. Terwijl de uitnodiging, en de onderliggende vraag, toch verre van afstandelijk is: wie is uw koning? Wie of wat staat er bovenaan uw prioriteitenlijst? Met wie wilt u zich verbinden? Door wie of wat laat u zich leiden? Niet alleen maar in de grote, belangrijke momenten, maar gewoon nu, vandaag, in uw leven van alledag? Welke rol mag Jezus daarin spelen? *Waar uw hart is, daar zal ook uw schat zijn*, kunnen we in het evangelie van Matteüs lezen. Wat je het meest waardevol vindt, daar zullen je gedachten en je aandacht naar uit gaan.

Dus als we merken dat we wel erg veel bezig zijn met koopjes scoren, of calorieën tellen, of roddelen over de buurvrouw, dan zet ons dat misschien aan het denken: is dit werkelijk zoveel van onze aandacht waard? We kunnen het zelfs breder trekken en het iets moeilijker maken: al die zaken waarover we ons terecht of onterecht zorgen maken, al die dingen die ertoe leiden dat we slecht slapen en lopen te piekeren – zijn ze al die aandacht wel waard? Weet ik wel zeker dat mijn negatieve gedachten gelijk hebben? Helpt het me verder om er steeds maar aan toe te geven? En als dat niet zo is, wat kan ons dan helpen om die zorgen en negativiteit een iets minder centrale plek te geven? Als we willen beamen dat Jezus gekomen is om ons te redden – van onszelf, wel te verstaan, niet van ander onheil – en als we Hem bovenaan ons prioriteitenlijstje willen zetten, hoe kunnen we dat dan doen? *Als Jezus niet in ons geboren wordt, is Hij vergeefs gestorven*, zei Meister Eckhardt.

Vandaag is dus bij uitstek een uitnodiging om ons hart te richten. Om ons te bezinnen op wat we werkelijk belangrijk vinden, en proberen een manier te vinden hoe we daar in ons dagelijks leven aandacht aan kunnen schenken. Zodat we de tijd van duister die gaat komen, de momenten van ongeluk en uitzichtloosheid die iedereen kent, en die vanaf volgende week gesymboliseerd worden in de Advent, onder ogen kunnen komen.

Als we weten waarop we ons hart willen richten, als we weten wie ons redding kan bieden, dan geeft ons dat in moeilijke momenten houvast. Dan stelt dat ons in staat om ondanks alle duister ook het licht te blijven zien en ons daar aan vast te klampen.

Of, om met de woorden van Maleachi te spreken: *dan zal de zon die gerechtigheid brengt en genezing in haar vleugels draagt, over ons opgaan*. Wij zullen genezen, wij zullen weer weten wat gerechtigheid is, kortom: wij zullen weer weten wie het recht heeft zich in ons leven Koning te noemen en wat niet. En zo zullen ook wij in staat zijn op een nieuwe manier naar de wereld te kijken, om zelf wonden te helen en gerechtigheid te doen.